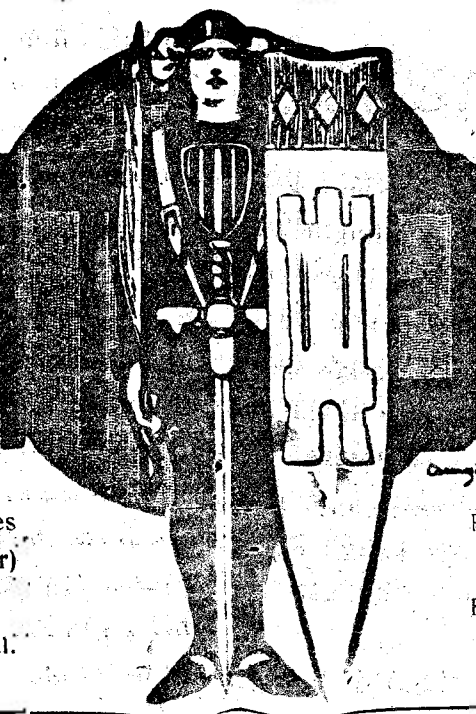


BALLAR SITGES



PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No s' retornen els originals.

LA RESOLUCIÓ MINISTERIAL

Satisfacció popular

L' Excm. Sr. Ministre de la Governació ha confirmat plena i absolutament l' acord de la Comissió Provincial, basat sobre els articles 43 (n.º 4) i 41 de la vigent Llei Municipal, declarant incapacitats per l' exercici del càrreg de regidor a D. Tomàs Matas Llopis i D. Josep Vidal Vidal, triomfant així l' estricte esperit de justícia en que s' inspiraren els honorables diputats de Catalunya i fent-se mereixedor D. Vicens Piniés dels millors i més sincers el·logis.

Pod dir-se que tot el poble de Sitges cel·lebra amb el més gran entusiasme la resolució de l' home d' Estat, ja que ella porta aparellada l' afermança de l' actual govern de la vila, el qual és garantia de recta administració i estabilitat de l' alta política.

La notícia susdita no ens ha fet desvaneixre, però, la serenitat ni manifestar-nos en excessiva alegria, car no debíem esperar altra cosa d' un expedient tan clar, tan amarat de lògica i honrat criteri, oi més duent la Cartera de Governació un escullit de les joves pro-

mocions peninsulars i en qui no troben ressò les recomanacions ni influències dels cacics, no deixant-se caure tampoc en els paranyes de la vella i enredada burocràcia.

Per això, al indicar-nos algú, amb la major bona fe, que les correnties de la política o els canvis possibles de Poder torcerien el camí natural de l' expedient, no ens afectava sobremanera i pensàvem que no s' consumaria mai la monstruositat de posar en entredit la mateixa llei que regula els Ajuntaments d' Espanya revocant l' acord imparcial d' un prestigiós organisme.

La insistència desmesurada dels nostres adversaris en titllar d' interinitat la situació política local que comença el 1.º d' Abril d'enguany, ens obliga, no obstant, a remarcar i subratllar aquet gest del Ministre de la Governació i declarar, a l' ensemps, assentat damunt basaments del tot definitius i d' una solidesa resoltament inamovible, el comanament que els patricis de «Reconstrucció Sitgetana» exerceixen de la Casa de

la Vila estant, sentint-se, sense ennuigs, els directors de la marxa del nostre poble i acceptant tota la glòria i la responsabilitat que els pugui cabre.

Cal posar igualment de relleu que, en obtenir els nostres amics la més fonda satisfacció a llur objectiu, no han tingut que claudicar de cap ideal ni oferir en premi el renunciar ni l' afeblir llurs creències polítiques. El programa de «Reconstrucció», diàfan com és, no admet engany, i ens plau en aquesta avinentesa ratificar-lo amb tot el fervor patriòtic, repetint nostra adhesió al digníssim diputat pel Districte En Josep Bertran i Musitu.

La era que s' obra als ulls de tothom no és estranya al sacrifici ni a l' ajornament de més d' una comoditat. La era nova emmenarà la continuació graduada de l' eixugament del déficit municipal amb la simultània eclosió de la grandesa material i espiritual de Sitges, apel·lant, si és menester, al crèdit i a la pública confiança dels sitgetans i els ad-

miradors de la vila per tal d' arbitrar recursos als plans d' urbanització i embelliment de la localitat, però tot dins una norma assenyada i conscient.

Renovem avui, com a penyora de continuïtat, la nostra admiració i el tribut del nostre homenatge a l' Alcalde de Sitges, En Josep Planas Robert, qui per la seva encertada visió de les coses i el seu temperament de gestió enlairada, sempre lluny de les terrenes misèries i personals discòrdies, es troba al cap de les masses de «Reconstrucció Sitgetana» i de tot el poble.

Pròximament, podser en la diada de Sant Jaume, serà entregada al Primer Sitgetà una magnífica vara, que en les seves mans no servirà més que per un cordial guiatge, i seguidament un banquet grandios exalçarà, en ben unida companyonia, la satisfacció popular.

Mentrestant, seguim la via empresa.

LA REDACCIÓ.

Joventut Nacionalista

Dir Joventut a Catalunya és com dir exaltació de les valors de catalanitat que portem dintre nostre cadascú de nosaltres, joves. El sol nom de catalanisme ja sembla sinònim de juvenesa. Tal volta tota la força del moviment patriòtic que abraça els catalans cada dia amb més puixança, rau en la fusió i en la confusió d'aquestes dues paraules.

Die'n «Joventut». No som ni l'ingenuïtat ni l'experiència. Per això no volem ni podem ésser catalanistes de la dreta ni de l'esquerra. Dins l'extremisme catalanista amb les seves pruïges de incontaminat i les seves veleïtats de revolucionarisme no hi sabem veure més que un desig de moviment que no arriba a cristallitzar. Dins el Conservadurisme catalanista, amb les seves conformitats d'abúlic i les acceptacions fatalistes, no hi veiem altra cosa que una displicència d'home fet. No tot el catalanisme deu cabre en ells ni entre ells. Restem nosaltres, les Joventuts. De les dues columnes de llum—la d'or i la d'argent,—la dreta i l'esquerra,—que formen el basament dels moviments llibertaris de tots els pobles, nosaltres no hi hem pogut veure mai la verticalitat, nua i macissa. La dreta i l'esquerra a Catalunya formen un encaix serpenti, una vera columna salomònica.

Nosaltres, els joves, volem que surtin damunt el cel de la nostra idea totes les colors de l'iris—avui comencem a veure'n el principi—oscil·lant entorn de l'or i de l'argent d'aquelles grans columnes, en el futur. L'arquitectura que més escau al catalanisme de nosaltres, joves, és la comba serena i graciosa d'un arc-de-Sant-Martí. Perque tot ideal és lluita i és oscil·lació; però també és seguretat i afermament. Nosaltres mirem al cel, però toquem de peus a terra. Al matí cantarem l'himne nacional i se'ns encendrà la sang, però al mig-jorn fundarem biblioteques i reformarem escoles. Ballarem sardanes a tot hora, però, com a repòs, ens tancarem als

obradors, als laboratoris i a les oficines per a vigilar i augmentar la riquesa de la Pàtria. Ens plau l'amor al clar de la lluna per a fruit de la vida i dels goigs de la vida, i ens plau l'amor al clar de sol, per a veure i comprendre l'òrbita del vol de les idees que planen pel damunt de la vida i que són el seu ritme dibuixat en l'espai.

Nosaltres, en missió d'honor, enlairarem la bandera catalana de dia i de nit, entre vols d'ocells i eixams d'estrelles, però sabrem plegar-la, perque ens calen les mans per a posar l'empremta de la nostra fe damunt el front dels adormits.

Rebutjem per eixorcs els estremismes sense programa, exalçadors de la violència, que quan volen disfressar la manca de braó s'entretenen en la paròdia i el sarcasme de gust duplós. Detestem, per acomodaticis, els conformismes satisfets, els que creuen que no cal esforçar-se perque la llibertat de Catalunya «està escrita» i que quan la realitat els força a moure's s'agiten en actituds que no consonen amb la feina a complir.

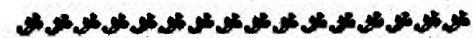
Creiem que el fet de que la nostra Terra hagi sigut una nació no és cap raó per a que torni a ser-ho. Creiem en una Catalunya més alta, filla absoluta de la nostra voluntat, deslligada dels fets històrics, actuals i futurs, per damunt de la Catalunya vagarosa i abstracta dels idealistes, i de la Catalunya palpable i real dels materialistes. Creiem en la Catalunya inexistent, en la que porta cada hui de nosaltres dintre seu i a imatge seva, directora dels nostres actes. Tota la nostra tasca consistirà en catalanitzar els catalans, en descobrir, colonitzar, treure a la llum les valors de catalanitat de cada individu nat a Catalunya i sotmetre-les a guany.

Essent sitgetans, ens proclamem campions de la catalanització de Sitges. Volem que la nostra vila sia simplement una vila catalana; volem catalanitzar-la en tots els

ordres, i a mida que anirem aconseguint-ho, veurem com li cau la llebrosia que l'enlletgeix i que podem anomenar castellanisme, inadaptisme, botiguèrisme i indiferentisme. Fem que per la parcel·la s'endeveni la totalitat i per a assolir-ho no hem de fer més que pensar en totes hores,—en el treball i en el repòs, en el viure i en el morir quotidià,—en l'ideal nacionalista que presideix els nostres actes com una dea tutelar que 'ns incita a la lluita i ens fa viure dintre un noble orgull.

Per la nostra voluntat, més tard o més d'hora, Catalunya serà. I com a doctrina i programa, norma dels nostres pensaments i els nostres actes, individual i col·lectivament, recordarem en tot moment la dita d'aquell magnífic Rei de França i estraftent-la direm: «Catalunya, soc jo!...»

SALVADOR SOLER
President.



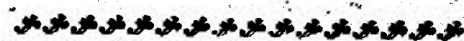
Reprement el camí

Després d'un atur forçós en la ascensió de nostres ideals i de haver passat per una sèrie de rastres i baixes passions desencadenades pels eters monopolitzadors de l'odi, que, guiats sempre per les seves conveniències personals, tant de mal havien fet al poble, administrant-lo barroerament, atiant en tots moments desavinences, no respectant ni els sentiments altíssims d'abnegació que els homes representatius de «Reconstrucció Sitgetana» s'havien imposat resistint la turba multa d'encegats provocadors que, obeint la consigna dels mals pastors, s'avenien a representar els papers d'interruptors i cridners, demostrant amb aquells fets la seva escassa intel·ligència i comprensió dels afers municipals; repremem altra volta el camí.

Avui, els que havem seguit amb tot amor i entusiasme els ideals que ampara «Reconstrucció Sitgetana», tots ells amarats del més gran optimisme en el bell pervindre de nostre poble, tenim d'estar satisfets del resultat obtingut en el recurs fallat a Madrid, que permet que els ideals de bona administració i engrandiment

puguin prevaleixen i siguin portats a terme pels abnegats patricis que, guiats pel gran amor a la vila, no tenen de reparar en cap sacrifici per que la tasca empresa dongui els fruits reparadors, els quals ja comencen a ovirar-se.

Preparem-nos, doncs, a gaudir d'una administració recta i honorada en els afers del Municipi i una direcció discreta i justiciera per part del veritable Alcalde popular, que sabrà amb la seva actuació fer-se mereixedor de la més vera adhesió de tots els elements representatius de nostre poble, ja que és de tots reconegut el seu gran entusiasme i idealitat de que Sitges sigui el més ric joell de la nostra tan estimada Catalunya.



Desfent injustícies

Els nostres amics del Consistori, ademés d'anar posant seny i ordre en el desgavell de l'administració, estan realitzant una tasca feixuga i laboriosa: la de anar desfent el sens fi d'injustícies i *venjances* personals que el Cacic anà acumulant durant el seu desgraciat comanament.

Es una feina silenciosa que no està feta per *epatar* al públic, sinó per anar reparant en lo que sigui possible els exabruptes de l'anterior governament; i ho fan amb tanta cura i imparcialitat, que fins podent perjudicar a algun contrari, *sense cometre cap injustícia*, només que seguint els antecedents i acords de l'anterior bieni, han preferit fins perjudicar a amics nostres abans que es pogués dir que l'odi inspirava els actes, o més ben dit, que es complia allò tan popular de: «a torna jornals» o «ojo por ojo, diente por diente».

Ara darrerament a la Junta de l'Hospital, complint els acords d'aquets darrers anys, podien solucionar l'assumpte farmacèutic, nomenant apotecaris an En Ferret i an En Font, quedant com *aspirant*, sense cobrar, l'altre farmacèutic de la vila, que és el més novellament establert. L'acord haguera sigut lògic i ningú hi haguera tingut res que dir, puix lo mateix es feu ara fa dos anys, en que an En Font no se l'admeté *perque ja eren dos* i es tenia de respectar la teoria del metje Benaprès, de l'escalafó, la

antiguitat, els drets adquirits, etc. Però ara, els mateixos que allavors sostingueren aquell criteri, per no perjudicar a algun familiar, han callat... i que rodi la bola, sense fer esment de l'escalfat... i de la lògica i ètica.

Lo mateix ha passat amb el servei benèfic públic, que l'Ajuntament, reparant odioses preferències, ha fet complir la llei rigorosament, fent tornar a tots els apotecaris de Sitges, sense cap parcialitat.

Encara que amb aquets acords hagin pogut llesionar interessos particulars d'estimats companys, han comprès tots que ha imperat la justícia, i totes les persones sensates han aplaudit la manera digna de governar dels nostres concellers i la diferència que hi ha amb l'anterior administració.

INCAPACITATS

La resolució ministerial

GOBIERNO CIVIL DE BARCELONA

Secretaría General

Número 1156

El Excmo. Sr. Ministro de la Gobernación, con fecha 27 de Junio último, me comunica la Real Orden siguiente:

«Visto el expediente y recurso de alzada, interpuesto para ante este Ministerio, por D. José Vidal Vidal y D. Tomás Matas Llopis, contra el acuerdo de esta Comisión Provincial que les declaró incapacitados para ejercer el cargo de Concejal en el Ayuntamiento de Sitges, para el que fueron elegidos el cinco de Febrero último:

Resultando: Que D. Ramón Martí Escala produce escrito, fecha 16 de Febrero último, ante esa Comisión Provincial reclamando contra la capacidad de D. Tomás Matas Llopis para ser Concejal en el Ayuntamiento de Sitges por ser este señor contratista de servicios municipales y estar por tanto comprendido en el art. 43 de la Ley Municipal vigente.

Resultando: Que D. José Marcet Banús, en escrito a esa Comisión Provincial de igual fecha que el anterior, reclama contra la capacidad del también concejal electo D. José Vidal Vidal porque dicho señor no lleva los dos años de residencia en el término que la Ley exige para poder ser elegible, según acredita con la documentación que acompaña.

Resultando: Que dando audiencia a los interesados, D. Tomás Matas Llopis eleva a esa Comisión Provincial escrito de defensa de su capacidad y niega tener contrato alguno con el Ayuntamiento, pues el de que se hace mérito en el escrito del reclamante terminó el día 31 de Diciembre de 1921, según acredita con certificación que acompaña de la Junta Municipal de Beneficencia, y que además, el contrato, aunque existiera, no es con el Ayuntamiento sino con la Junta de Beneficencia, que contrató en virtud de las atribuciones que le confiere el Reglamento por qué se rige el Hospital de Sitges; y D. José Vidal Vidal, así mismo, produce escrito defendiendo su capacidad y negando haya perdido la vecindad que tiene en Sitges desde su nacimiento, pues ausencias temporales

acerca de estudios o de su carrera artística no la hacen perder y además que tiene cédula expedida en dicho Municipio y satisface contribución por urbana en Sitges y por territorial en Roda de Bará, todo lo cual acredita con documentos que acompaña.

Resultando: Que esa Comisión Provincial acordó por mayoría declarar incapacitados para ejercer el cargo de Concejal en el Ayuntamiento de Sitges a los señores D. Tomás Matas Llopis y D. José Vidal Vidal.

Resultando: Que contra el anterior acuerdo recurren en alzada ante este Ministerio los incapacitados D. Tomás Matas y D. José Vidal dando por reproducido cuanto en sus escritos de defensa a esa Comisión Provincial tienen alegado y probado con la documentación que acompañaron y que constan en el expediente, solicitando su revocación y que se les declare con capacidad para ejercer el cargo de Concejal en el Ayuntamiento de Sitges.

Considerando: En cuanto a la capacidad de D. Tomás Matas, que, según todos los datos que obran en el expediente, este señor venía prestando el servicio de coches fúnebres en Sitges, y que siendo el Hospital de carácter municipal y no particular, como terminantemente se prueba en el mismo expediente, y dependiendo del Ayuntamiento por medio de una Junta especial presidida por el mismo Alcalde, el contrato tenía que afectar necesariamente a la Corporación municipal y ésta tener continua intervención en el asunto, como lo probaría, si no hubiese otra justificación, el hecho de que las certificaciones relativas al particular las expida el Secretario del Ayuntamiento, que en otro caso no tendría para qué certificar de materias que no incumbían a éste, ni directa ni indirectamente.

Considerando: Que al prohibir el art. 43 de la vigente Ley Municipal que sean Concejales los que directa o indirectamente tengan parte en servicios, contratos o suministros por medio del Ayuntamiento, la Provincia o el Estado, es indudable que la palabra indirectamente se emplea para que la prohibición comprenda no sólo los servicios o contratos que se celebran con el Ayuntamiento como tal entidad, sino aquellos otros en que tenga intervención o intereses o de alguna manera le afecten.

Considerando: Que no se ha comprobado de modo fehaciente que el D. Tomás Matas terminara o rescindiera en forma legal el contrato para el servicio que desde 1907 venía prestando, pues el único documento que a ello se refiere es el acta de una Sesión de la Junta Municipal de Beneficencia, de 31 de Enero de este año, en la que se da cuenta de que D. Tomás Matas pedía se acepte el traspaso que desde 1 del mismo Enero había hecho a su hijo don Juan; y es evidente que esa petición debió preceder al traspaso que ya daba por hecho, pero que no tenía realidad puesto que en 20 del propio Enero y no obstante el supuesto traspaso, por otra parte no autorizado por ninguna cláusula de primitivo y vigente contrato, el D. Tomás Matas seguía prestando el servicio y su hijo firmando los recibos por poder, según se comprueba con uno de aquellos unido al expediente.

Considerando: Que aún suponiendo cierto y legal el referido traspaso, éste no da capacidad a quien no la tuviera, como muy acertadamente hace observar esa Comisión Provincial, invocando la doctrina de la Real Orden de 23 de Junio de 1909, porque el art. 43 de la Ley Municipal en sus últimos cuatro casos, no se refiere a incompatibilidades, sino a incapacidades, y no se borran éstas por una

renuncia reciente, más o menos efectiva, y falta de formalidades legales.

Considerando: En cuanto a la capacidad de D. José Vidal, que el art. 41 de la Ley Municipal exige indispensablemente para ser Concejal la residencia fija por cuatro años cuando menos y que aquél no ha justificado que los llevara, puesto que la consideración ociosa y extemporánea, consignada en una certificación del Ayuntamiento de que no obstante no figurar el Sr. Vidal en el padrón de cédulas personales, podía haberla adquirido por medio de una hoja supletoria, nada prueba ni significa, ni una certificación oficial puede referirse a posibilidades sino a hechos ciertos y documentos, y a lo que debió limitarse tal certificación, era a lo que en su primera parte expresa, esto es, a que no figuraba aquél en el padrón, sin hacer deducciones, que en todo caso vendrían a demostrar el hecho de que en la época de la formación de aquél el Sr. Vidal no residía en Sitges.

Considerando: Que por la demás prueba aportada se justifica igualmente que la ausencia del Sr. Vidal, residente largos años en el extranjero, no ha sido accidental y ha interrumpido la continuidad necesaria para que la residencia en Sitges se considerara fija a los efectos del citado art. 41 de la Ley Municipal.

Considerando: Que la doctrina sostenida por los recurrentes y defendida por un vocal de esa Comisión Provincial, en su voto particular, según la que hay que inclinarse siempre a respetar la voluntad de los electores y no se debe privar de la investidura de Concejal al que hubiera obtenido los sufragios de aquéllos, es totalmente inadmisibles, pues equivaldría a borrar el art. 43 de la Ley Municipal y declarar que no existe incapacidad en nadie ni por nada, pues claro es que no hay ni ha habido ni puede haber ningún incapacitado que no haya sido antes elegido.

S. M. el Rey (q. D. g.) ha tenido a bien desestimar los recursos, y, confirmando el fallo de esa Comisión Provincial, declarar que D. Tomás Matas Llopis y D. José Vidal Vidal, carecen de la capacidad legal necesaria para desempeñar los cargos de Concejales del Ayuntamiento de Sitges.

Lo que transcribo a V. para su conocimiento, el de esa Corporación que preside, recurrentes a quienes se lo comunicará en legal forma y consiguientes efectos.

Dios guarde a V. muchos años.

Barcelona, 3 de Julio de 1922.—*Martí Martí Escala*.

Sr. Alcalde de Sitges.

LA VARA DE L'ALCALDE

Al fer-se públic el confirmament del fallo de la Comissió Provincial, i que, per consegüent, quedava ferma la constitució del nostre Ajuntament, espontàniament va sorgir de gran nombre de compatriotes el projecte d'ofrenar una vara de manament al nostre estimat Alcalde, el primer ciutadà de la vila.

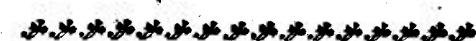
Fou tan popular i tan ben rebuda la proposició, que desseguida s'omplienaren llistes de subscripció, tenint-se de limitar el donatiu al màxim de una pesseta perquè hi pogués cabre tothom, veïns i forasters, quins també han volgut

cooperar amb noble gentilesa a la onada d'entusiasme que commou a Sitges en aquets moments, que bé podem dir definitius per al seu pervindre.

Per a que ningú hi falti, i en sigui sabedor, aquesta Comissió ho fa públic pels que encara no hi siguin i vulguin figurar a la llista d'honor, d'adhesió i simpatia al gran patrici En Planas Robert, el tan sitgetà de soca i arrel «Noi de Can Xiquillo».

Sitges, 30 de Juny de 1922.—*La Comissió*.

NOTA: En el nombre vinent començarem a publicar la relació dels ciutadans que han contribuït a la subscripció.



Dietari de la vila

DISSABTE

Comença el Servei extraordinari de Trens per a la Temporada d'Estiu i que durarà fins el 8 d'Octubre; augmentant-se el que regia l'any passat amb altre tren extraordinari; conforme pod veure's en el següent horari actual:

Cada dia, a les 8'04 del matí, surt de Sitges un tren que va directe al Baixador del Passeig de Gràcia, on arriba a les 8'43; i en surt, de retorn, a les 19'08 per arribar a Sitges a les 19'46.

Tots els dies de festa, hi ha altre tren especial, que surt de Barcelona a les 9'08 i arriba aquí a les 10'23; d'on surt de retorn a les 19'04 per arribar a la capital a les 20'16.

I encara altre tren, que pod dir-se'n «matiner», en els mateixos dies festius: surtint de Barcelona a les 5'20 per arribar a Sitges a les 6'35; i surtint de nostsa vila, de retorn a la capital, a les 16'03 per arribar a Barcelona a les 5 hores 23 minuts de la tarde.

DIUMENGE

Es juga un partit de Futbol, per a disputarse la «Copa Llopart», entre els equips «Ràpit» de Barcelona i el «Sitges», guanyant el club de nostra vila per 5 gols contra 2.

En el caseriu de Campdesens se celebra la Festa Major, amb solemne Ofici a la Capella i ballades a l'era per un quintet musical de Ribas.

En l'elegant saló d'estiu del Frado Suburense, a la nit té lloc un lliut ball anomenat «de la trompeta», que's veu concorregudíssim.

DIMENEGRES

Arriben, per a passar la temporada estiuenca a casa del bon amic D. Juli Martínez Avila, els seus nebots Joan i Josep, acreditat comerciant establert a Buenos-Aires, d'on fa poc ha vingut, Eduard, que ha acabat els estudis eclesiàstics per a l'ordenació de sacerdot, obtenint brillants notes en el Seminari de Comillas (Santander); els que, arribats de poc a sa llar patral, passaren per la pena de fer pocs dies havia rebut sepultura el cadavre del seu pare.

Desitgem a tan distingits hostes s'hi trovin bé entre nosaltres.

DINJOURS

Es passat el corró aplanador pel pi del Passeig Dr. Robert, que, després

tan indispensable reforma, ha quedat en estat excel·lent, de lo que no cal dir els veïns se'n congratulen.

DIVENDRES

Regna gran entusiasme pera assistir diumenge al monstre banquet de vuyt coberts organitzat per la Lliga Regionalista de Barcelona i an el qual Sitges hi portarà una noçrida i distingida representació.

Sessions de l'Ajuntament

La presideix l'Alcalde, assistint-hi tots els regidors.

Aprovada l'acta de l'anterior, la Presidència dona compte del convit fet per l'Alcalde de Sant Pere de Ribes sobre el projectat «Pantà de Monnàs», que abarca una conca de 98 quilòmetres, podent-se regar 16 quilòmetres, corresponent bona part a terrenys d'aquest terme; que hi acudí i detalla tots els treballs. Se'n queda enterat dient En Mitjans i En Tutusaus que se li dongui tot l'apoi.

També es queda enterat de que ha sigut nomenat guarda-termes En Josep Fontanals Escofet.

Es llegeix un dictamen de la Comissió d'Hisenda referent al compte de A. Subirats, en el qual, per observar-se moltes anormalitats (i un bon amagatal), es demana que En Mitjans porti els documents necessaris per a la comprovació; queda sobre la taula a petició d'En Martí.

En Duràn demana la paraula *prèvia* i fa entrega dels documents de l'Escorxadó, demanant que s'obri discussió.

La Presidència diu que no pod admetre's, podent quedar sobre la taula i quedar enterat de la entrega.

En Mitjans diu que En Duràn ha complert un requisit legal, i que com sab que hi ha la Memòria, demana que En Duràn dongui ses explicacions i així tindran dades per la sessió vinenta.

La Presidència diu que no se'n treurà res, per no haver-se de discutir ni votar avui.

En Martí vol que es deixi per a després de l'ordre del dia; ademés, que l'Escorxadó no se sab de qui és.

En Duràn diu que no té cap interès en que es discuteixi; només vol que consti que els ha portat i que se li fassi rebut.

En Mitjans en comença a fer la història, que talla l'Alcalde oportunament.

Es llegeix altre dictamen de la Comissió d'Hisenda sobre un compte d'En Rafel Font per treballs realitzats a Oficines. Sobre el particular, parlen i rectifiquen els Srs. Mitjans, Duràn, Alcalde, Martí Escala i Tutusaus, que busca cops d'efecte personal, al qual diu En Martí Escala que l'interessat acudí per escrit a En Tutusaus, com a President del «Centre Obrer», i que aquest no tornà resposta; responent l'al·ludit que no li havien donat res o no ho recordava; dient En Martí que el Comitè havia acordat inhibir-se (planxa, noil); finalment, per si té raó o no, queda sobre la taula per a estudi; després de molta discussió.

Es llegeix el resultat de l'expedient instruit sobre la manca de lliurements, llibres i altres documents, proposant el regidor instructor que s'amonesti en lo successiu al Secretari; i que respecte a l'Alcalde es remeti l'expedient a la Superioritat perquè fassi el que li sembli per a salvar les responsabilitats de l'actual Alcalde.

En Martí, com a instructor, dona detalls de tot el que manca, que amb tot i la lentitut i temps transcorregut, no han portat

cap document, i de les declaracions que té l'expedient, resultant tot plenament comprovat; que ell demana passi a la Superioritat perquè dongui un camí; que això no ho proposa com a benevolença o antipatia, sinó per quedar demostrat que la sostracció existeix.

En Duràn creu que podria donarse altre mes de temps perquè ho porti, i aleshores si de cas sigui requerit; que si falta alguna cosa és just que s'entregui; entén que se hauria d'escollir als interessats; s'estranya de lo del Secretari, doncs s'ha de rehabilitar; torna en que si els llibres són a fora, que com els ha d'arretglar altra persona, no deu estar fet; i concretant, està conforme amb lo del Secretari referent a documents, i respecte al segon, entén que s'han d'apurar tots els medis conciliadors i fer consultes.

En Mitjans diu que no s'han portat els comprovants per estar-se confeccionant, doncs té els comptes i documents el mateix que confeccionà els altres; que ell no ha intervingut en res més, i si aquell se atrassa no hi pod fer res, i si falta cap document ja no hi té cap responsabilitat; que En Martí no vol demanar pena, com si fos el Jutge o Fiscal, o President de la Audiència; sembla que ha pujat molt...

L'Alcalde: Sr. Mitjans: Prou comèdia; (protesta d'En Mitjans de que no el deixa parlar), contesti concretament; vostè fins ara no diu quí té els documents; que l'Alcalde actual no els hi ha donat pas, però sí ha vist documents que posen la dignitat del Secretari en molt mal lloc, i aquest expedient és per salvar la meua responsabilitat.

En Mitjans: No vull ofendre a ningú, però si un Secretari volgués complir i fos el superior, o sigui l'Alcalde, el que li tregués atribucions, li tenia que dir: *alto!*; això que vostè vol no podser, doncs era aquesta la seva obligació i jo al menys ho haguera fet.

En Martí Escala està de conformitat amb En Duràn, emprò fa constar que les declaracions dels Srs. Mitjans i Julià consten en l'expedient convenientment firmades; que a les Oficines mancaven dades; que els llibres i documents per res devien sortir de Cala Vila; explica les moltes anomalies observades; que podia passarse el tant de culpa als Tribunals; que sobre lo del funcionari, no pod continuar ofent-lo el Sr. Mitjans, per quant al dit senyor se li dirigí una comunicació, que llegeix, de la que en pesquem lo següent: «...he resuelto que en lo sucesivo se abstenga V. de intervenir en semejantes reclamaciones y aún en facilitar datos de la Administración Municipal, sin que los interesados, sean o no concejales, lo soliciten por escrito o de palabra de la Alcaldía, la cual en uso de sus atribuciones y como Jefe resolverá en cada caso lo procedente; ...conseguirá V. mantenerse apartado de los apasionamientos dominantes, dignificando con ello su cargo de confianza.—El Alcalde acedtl., Juan Mitjans.—3 Enero 1922.»; ara té la paraula el Sr. Mitjans.

Aquest, acorralat, diu que el document era secret.

En Planas: El Secretari no ho és de la Alcaldia, sinó de l'Ajuntament.

En Mitjans: Però el Secretari ha d'il·lustrar a l'Alcalde i en coses d'aquestes l'ha d'avisar.

En Planas: Vostè an el Secretari no el tenia per res; ademés, que en sessió digué havia nomenat assessor al Sr. Julià.

En Duràn demana que no hi hagi lliures personals i diu que si aquí hi hagués el Sr. Julià tot s'acleariria; troba bé que es fassi la relació de documents que falten per salvar la responsabilitat; no diu si ha hagut o no sostracció, i un cop feta la

relació, prou, fora plets; que com l'Ajuntament anterior acabà el 31 de Març, podser l'Alcalde accidental no pogué posar-la en ordre.

En Planas diu que no té interès en seguir endevant i que ja se li ha donat molt temps; que lo que falta és una cosa tan elemental i lògica que no és necessari escoltar a ningú.

En Tutusaus creu de gran interès que no s'elevi res a la Superioritat per no perjudicar a ningú; que els documents sien requerits, doncs són coses que deuen quedar-se aquí, perquè el Municipi té prou autoritat per demostrar al poble el què hi ha, i demana que tot s'acabi aquí, perquè és el poble que dona més feina als Jutjats, devent recordar que hi ha sis processats i dos incapacitats.

En Martí Escala creu que la minoria socialista ha dit el fallo, i que com queda demostrat al poble, no té inconvenient en que es retiri l'expedient i així ho demana.

Després de rectificar En Duràn i l'Alcalde, En Mitjans diu: Jo no hi puc estar conforme: que es segueixi el curs legal; no vull cap gràcia; accepto les penes; vinguin sobre mi totes les responsabilitats.

En Mitjans: Vostres càrreges i perills caiguin sobre els vostres fills. Tenint els *d'allò* un empleat, jo les mans me n'he rentat.

En Martí Escala accepta el «desafio».

Parlen novament l'Alcalde, de que ha de salvar sa responsabilitat; En Mitjans diu que ara ja no hi té res que veure si falta alguna cosa; En Tutusaus vol que tot es quedi aquí, donantse més temps, fentse requeriments perquè porti els documents i tenir benevolença, majorment per no dependre d'En Mitjans; En Duràn es conforma en donar més temps, però també demana que es portin els documents que falten; i En Planas fa avinent que és obligació d'En Mitjans l'anar-los a buscar i entregar-los; i finalment, s'acorda donar un temps prudencial.

Es queda enterat dels fallos de la Comissió Mixta de Recrutament.

S'acorda donar mercès a la família de D.^a Josepa Brell Vidal pel seu llegat de vuit volums a la Biblioteca Municipal, a la memòria de son espòs, D. Severí Montserrat.

Es llegeix una comunicació del Govern Civil de la Província transmetent la R. O. del Ministeri de la Governació confirmant la incapacitat de D. Tomàs Matas i don Josep Vidal. Se'n queda enterat i es comunicarà.

Al anar-se a llegir una instància d'obres, En Mitjans es treu un paper de la butxaca i vol que es llegeixi, lo que l'Alcalde no ho permet per dues vegades, dient que ho deixi per després de l'ordre del dia i que una R. O. no es pod discutir.

En Mitjans, dret, protesta d'això.

Serra: Protesto de la Reial Ordre que'ns porta a tan gran desordre. I davant d'això em retiro i me'n vaig ...cap al «Retiro».

Mitjans: No estant conforme tampoc amb aytal resolució gens ni mica, molt ni poc... també abandono el saló!

Duràn: Me'n vaig; i consti que ho faig perquè l'Alcalde amb poca gràcia ha trepitjat la «damucràcia». Per ço, doncs, per ço me'n vaig!

Tutusaus: La damucràcia qui la té la fa servir com li convé; i jo, imitant al meu company, també me'n vaig: fins un altre any!

(El públic, primer ha aplaudit a mida que els regidors abandonaven el saló, increpant a la minoria socialista perquè no marxava, i a cada un que sortia exclamava: «Molt bé, doncs han abandonat el saló».)

Prosseguint-se per això la sessió, es concedeix permís d'obres a D.^a Avelina Romeu per efectuar-les a una casa del carrer Major; i es dona permís provisional

als Srs. «Oller, Puigibert i C.^a» per instal·lar un motor elèctric al seu taller de calçat.

S'aprova un compte de lampisteria de l'Isidre Marcet. I s'aixeca la sessió.

D. JOSEP FONT I GUMA

Al matí del dimars morí sopradament a la propera població de Vilanova, sa pàtria nadiua, el distingit arquitecte quin nom encapçala aquestes ratlles.

En la Diputació Provincial va representar el districte de Vilanova - Sant Feliu, seguint-hi la seva seriosa tasca respectada per amics i adversaris, ja que hi va aportar amb el més gran entusiasme l'autoritat assenyada de l'infadigable constructor de pobles i d'institucions.

Aquí a Sitges, compenetrats del seu valiment professional, els que governaven els afers de la vila en 1910 van encomanar-li la construcció del nou Hospital, i en aquell soperb i elegant edifici, honra de les nostres construccions civils, hi aportà, ademés dels seus entusiasmes d'artista, les seves ja acreditades condicions de constructor conscient, al propi temps que vetllà com a cosa pròpia la part econòmica, procurant el major rendiment.

Si entre els sitgetans l'Hospital farà perdurar el seu nom, no és gens estrany la imponent manifestació de dol del poble de Vilanova en l'acte de conduir el seu cadavre a la darrera estada, al matí del dimecres.

Acompanyant als seus familiars hi acudiren totes les Autoritats i representacions de la vila, representacions de la Diputació de Barcelona i de la Mancomunitat, del Diputat a Corts per aquest Districte, de l'«Ateneu Barcelonès» i de l'«Associació d'Arquitectes de Catalunya», cobrint la seva rica ensenya funerària la caixa que tancava ses mortals despulles.

Per tots els carrers on passà la fúnebre comitiva els llums públics eren encesos i tots els balcons i finestres del trànzit eren empaïats amb crespons negres.

Després del *responso* a l'Iglésia de Sant Antoni, la comitiva es dirigí al Castell de La Geltrú, on, en memòria a la seva abnegació, desinterès i treball en reconstruir-lo, la clerecia li cantà una absoluta davant d'un altar montat expofes a la porxada del pati que dona a la plasseta.

Un sacerdot, primer, i l'Alcalde després, al Cementiri, glossaren les virtuts del benemèrit ciutadà, anunciant l'últim que l'Ajuntament havia acordat col·locar el seu bust en els jardins del Castell.

Rebin la seva desconsolada vídua, fills i demés familiars, la expressió més sincera de nostre condol, esperant que l'associació de tot un poble al seu just dolor farà menys sagnant la ferida.

emplaç de l'Exèrcit

Classificació definitiva

ANY 1922

Bernat Holgado Pérez, soldat.
 Magí Planas Pascual, soldat.
 Pere Sardà Grimàn, soldat.
 Jaume Espasa Romeu, exceptuat.
 Juli Martí Herrero, exceptuat.
 Rafel Ribas Mestre, pròfug.
 Josep Milà Arnabat, soldat.
 Magí Pons Sales, soldat.
 Antòni Mora Mora, exceptuat.
 Rafel Duràn Juliachs, exceptuat.
 Josep Albors Trenzano, soldat.
 Jaume Solsona Vives, pròfug.
 Joan San Higiní Miguel, soldat.
 Bartomeu Plana Pañella, exceptuat.
 Manel Aleacar Miguel, inútil total.
 Josep M.^a Barriés Marsal, pendent.
 Joan Benaprès Oller, soldat.
 Antòni Nicolàs López, exceptuat.
 Vicens Ibàñez Montserrat, soldat.
 Joan Piquer Serrano, soldat.
 Francesc Pagès Gustems, soldat.
 Josep Alcaraz Barón, soldat.
 Llorenç Mirabent Ferret, exceptuat.
 Salvador Baqués Miret, inútil temp.
 Joan Enríquez Rodríguez, soldat.
 Nicolau Coronas Salamero, pròfug.
 Joaquim Pérez Jorret, inútil total.
 Amadeu Juan Coll, soldat.
 Rafel Comas Marcé, soldat.
 Jaume Ferret Comas, pendent.
 Josep Gresa Gargallo, exceptuat.
 Joan Puig Mestre, exceptuat.
 Josep Bosch Pons, soldat.
 Joan Montaner Capdet, pendent.
 Pau Raventós Ferrer, soldat.
 Pere Martí Planas, soldat.
 Magí Marcé Llosas, pròfug.
 Antòni Salduendo Selva, exceptuat.
 Josep A. Alemany Franco, exceptuat.
 Joan Tutusaús Fusté, pendent.
 Josep Fullera Bernat, soldat.
 Josep Gimeno González, exceptuat.

ANY 1921

Joan Mañans Sánchez, exceptuat.
 Josep F. Archilla García, exceptuat.
 Manel Matas Raventós, id.
 Santiago Barrachina Esquiú, id.
 Bonaventura Carbonell Gené, inútil total.
 Francesc Roca González, a observació.
 Agustí Pascual Llenas, exceptuat.
 Joan Serra Vivó, pendent.
 Josep Tomàs Tomàs, inútil temporal.
 Josep Alexandre Vigo, inútil total.
 Gaspar Virellà Termes, exceptuat.
 Joaquim Banqué Bargalló, id.
 Pere Marcé Mirabent, id.

ANY 1920

Joan Sabaté Olivé, inútil temporal.
 Joan Carbonell Argilagós, exceptuat.
 Joaquim Trull Ferret, id.
 Joan Mestre Fuste, id.
 Vicens Gil Gramatches, id.
 Sir Milà Milà, id.
 Francesc Carbonell Marcé, inútil temporal.
 Joan Ibàñez Montserrat, id.
 Joan Hill Cañameras, pendent.

ANY 1919

Josep Ventura Vigó, exceptuat.
 Pau Garcia Royo, id.
 Sebastià Pascual Mirabent, id.
 Josep M.^a Sabater Llacuna, inútil tot.
 Joan Marcé Travé, exceptuat.
 Joan Paretas Almirall, id.
 Melitón Paretas Marcé, id.

ANY 1914

Sebastià Duràn Nicolau, exceptuat.

Oh, donzella que portes en el braç
 Primavera, com un bell nin nou nat,
 i molt joiosa el gronxes amb ton pas
 cadenciós i de ritme reposat!

Jo t veig tota radiant, auriolada
 pel goig discret que'l pur amor encén.
 Oh, guia flor, hermosa i embaumada!
 Soc vora teu, i amb tot me'n sento absent!

Tu ho sabs bé prou que prompte es mar-
 el devassall de flors ben esclatades [ciràn
 i que totes ses flaires s'esvairàn
 per a, després, restar boi oblidades.

Si acàs manpaga-ets, déixe'm besar
 la verda tofa avellutada i pura:
 axís, àvidament podrem gustar,
 ambdós, la dolçor inmensa de Natura.

Dòm una flor. Ella serà penyora
 d'aquest moment de misteriós encís,
 i, segellant els nostres cors a l'hora,
 ens farà sentir el viure enyoradís.

Jo sento que'l meu cor se m'ha encaïcat
 en el cor teu, en franca delectança.
 Primavera és la que 'l miracle ha obrat:
 ha fet neixe en mon pit una esperança!...

ABEL

Sitges, 1922.

La excursió a Núria

Regna ver-entusiasme entre els aimants
 de l'alta muntanya, per quant tot el trajecte
 a recorre està ple de panorames esplèn-
 dits, aigua abundant, feréstecs pics, valls
 exuberants de verdor i gorges imponents;
 tot lo qual fa que el visitant rebi impres-
 sions tan variades que, junt amb el cant
 de la *Salve* i els *Goigs* a la Verge de Núria
 en mig de tanta soletat i repòs, té un dels
 més bells records de la vida i freturosos
 desitjos de repetir-ho.

Com a ampliació de detalls de lo anun-
 ciat, pod afegir-se que la sortida d'aquesta
 vila s'efectuarà el dissapte al matí en el
 tren correu de València. A dos quarts de
 deu, de la Estació del Nord de Barcelona,
 fent parada a Vich, en quina ciutat es
 visitarà el Museu Diocesà, dinant-se des-
 prés al Restaurant del Ferrocarril. D'arri-
 bada a Ripoll, además del Monestir, es
 visitaran els Jardins i l'aigua barreig dels
 rius Ter i Frésser, i a Ribes, el del Rigart
 i el Frésser.

A l'endemà: de bon matí, de Ribes a
 Caralps, les coves de Rial, i en aquella
 població la Iglésia, Edificis i Escoles,
 emprenent-se tot seguit la marxa a Núria,
 delectant-se devant la entrada a les Gorges
 i a les cascades de la Fontalba, Qua de
 Cavall, Font Negra, Creu d'En Ribes i
 Font d'En Gil. Els que no vulguin anar al
 Puigmal podran dinar a Núria i recorre a
 la tarde aquells indrets.

El 24: Cap a Nou Creus, seguint-se vers
 la collada de Carança, contemplant-se la
 Fossa del Gegant, immortalitzada per
 l'excels poeta Mossèn Cinto Verdaguer;
 parada a baix els estanys de Carança,
 contemplant-se aquells agrests llocs i pre-
 cipicis; seguint pels Puigs, veure les fonts
 d'on neix el riu Frésser; seguint per Tira-
 pits i Coll de la Marrana cap al xalet d'ull
 Ter, on es passarà la resta del dia, visi-
 tant-se el famós ull i el neixement del Ter.

L'últim dia: Pels pintorescs recons de
 Murens, devallada, hermosos paisatges i

pel pla d'Hospitalets i Font del Sauc fins
 a Set Cases, d'on en carruatge s'anirà a
 Camprodon, en quina població es dinarà, i
 després en auto fins a Sant Joan de les
 Abadeses a trobar el tren.

Además, de Ribes a Caralps es poden
 utilitzar carruatges i cavalleries tota la
 excursió els que tinguin por de cansament.

El cost oficial de la excursió s'ha pres-
 supostat en unes 50 pessetes.

Els inscrits deurán abonar 10 pessetes
 per-endeuant.

Rápido servicio diario de Transporte de Sitges a Barcelona y viceversa

CAMIÓN

Se reciben encargos:

BARCELONA: Calle del Rec, 81

SITGES: Tacó, 22: Teléfono 338

RESTAURANT de TERRAMAR

TELEFON 341

Reobertura amb caràcter perma-
 nent des del 9 d'Abril de 1922.

Esmerats serveis.

S'admeten encàrregs.

Hí ha habitacions.

MODISTA

S. Bonaventura, 17, baixos

SITGES

Compra i venda de Finques Hipoteques i Préstecs

ANTONI CARBONELL

Rbla. Principal, 16 - Vilanova i Geltrú

Despatx: de 10 a 1 i de 6 a 8.

ACTIVITAT I RESERVA

XAMPANY

* CANALS Y NUBIOLA *

Grans Caves a S. Esteve Sasroviras

«NON-PLUS»

«Canals y Nubiola»

«George Montagne»

Demaneulo en tots els establiments

Reobertura de l'acreditada

SASTRERIA MARTÍ

Últimes novitats: Esmerada confecció

Carrer Jesús, 2

Cap de la vila

LAMPISTERIA I LLAUNERIA SALVADOR SANAHUJA

Instalacions per AIGUA, GAS i ELECTRICITAT

PREUS ECONÓMICS

Carrer de Jesús, 16

* SITGES *

Transportes Villanueva de FRANCISCO FONT

Encargos y transportes en auto-camió,
 de Villanueva y Sitges a Barcelona y
 viceversa.

Viajes convencionales a cualquier punto.
 De Sitges a Barcelona y viceversa, a
 25 pesetas tonelada; fracciones menores a
 tonelada, a 3'50 los 100 kilos.

Lo que no esté en relación de volúmen
 con el peso, precio convencional, incluso
 los equipajes y efectos domésticos.

Villanueva: San Gervasio, 92. Telé-
 fono 483.

Sitges: Carretera vieja, 2.

Barcelona: Calle Tantarantana, 23.
 Tel. 2434 A.

MOSCATELL

LLEGITIM

Vda. de Robert

a LITRES i EMBOTELLAT

S. Pere, 3 Sitges

FRANCES

Llisons i

Traduccions

Dirigiu-vos al

Colegi de Ntra. Sra. del Pilar

J. Masip

Objectes regal

Objectes escriptorer

Tarjes postals

Joguines, Pisa, etc.

24, Parelladas, 24

Agricultores! Aplicad el NITRATO de SOSA de Chile en todos los cultivos!

Es el único abono de cobertura de resultados positivos, porque su gran solubilidad en el agua y fácil difusión en el suelo, le hacen aprovechable por las plantas en cualquier época de su vida en que se aplique, siempre y cuando no hayan llegado a su completo desarrollo.

CANTIDADES A EMPLEAR

Cereales : La dosis de Nitrato puede variar de 150 a 300 kilos por hectárea, según sea secano o regadio.

Patata : 250 a 300 kilos por hectárea, aplicado al recalce.

Remolacha, nabos y demás raíces carnosas : 250 a 450 kilos por hectárea al dar la primera bina.

Maíz : 200 a 300 kilos por hectárea al dar la primera escarda.

Viña : 200 a 300 kilos por hectárea, esparcidos en los meses de Marzo, Abril o Mayo.

Cultivos hortícolas, pimientos, cebollas y tomates : De 300 a 600 kilos repartidos en varias veces en las distintas escardas y demás labores entre líneas que se dan a estas plantas:

Arboles : De 1 a 3 kilos por planta, según tamaño, en los meses de Enero a Julio, si pueden regarse, y de Enero a Mayo, si son de secano. En los árboles y arbustos debe repartirse el Nitrato alrededor de la planta, ocupando una superficie un tercio mayor que la copa del árbol.

Macetas y semilleros : Regar cada 8 días con una disolución que contenga 3 gramos de Nitrato por litro de agua.

El **Comité del Nitrato de Sosa de Chile**, domiciliado en **Madrid**, Almirante, 19, Apartado 6, facilita folletos y todos los datos necesarios para la acertada aplicación del Nitrato de Sosa.

FABRICA MOSAICS ANTON PAGÉS I C^a

Grandioses existències.

Força varietat en artístics dibuixos d' exquisida novetat

Exit creixent per llurs bons resultats

d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3 - SITGES

Agencia Transportes

Carretera Nueva, 5 - SITGES

Gregorio MIRABENT HILL

REPRESENTANTE DE:

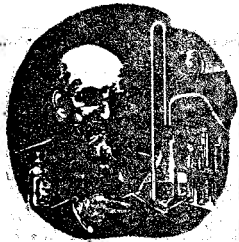
Transportes Económicos, S. A.,
a pequeña velocidad

Plaza de San José Oriol, 2

y de

La Igualadina, a gran velocidad

San Pablo, 2 - Barcelona



Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

— DISEÑADOR QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Camisería y Corbatería

32, BOQUERIA, 32.

• **BARCELONA** •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida



Dr. M. Farrán

Cirujía-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Banco de Villanueva

Sucursal de iStges

Comptes corrents d'estalvis

amb interès del 3 per 100 anyal

CUPONS

Préstams, Girs, Descomptes, Dipòsits en metalle
i en custòdia i garantia, Compra-venta de valors
i de monedes (espanyoles i extrangeres), Ordres
de Borsa, Comptes corrents comercials, Caixes
de lloguers i tota mena d'operacions de Banc

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES,
PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Dr. Dou, 5, pral., 2.ª-Barcelona,

VILLANUEVA: Calle Libertad, 4

de diez a doce los jueves y domingos.

Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de tota mena

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes

Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guilliot de Brussel·les

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 24

Telefons 338 i 39